

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΒΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

• Έν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἀλλοδαπῇ • • 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 45
261—Γραφείου ὁδ. Ἐρμού—264

Ἰεροκῆρὺς τις παρίστανε ποτε τὴν διαγωγὴν τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς τὰς προσφορὰς τοῦ Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν οὕτω: « Ἀγαθὸς τις καὶ πλούσιος ἄνθρωπος εἶχε πενέστατον τινα γείτονα, πρὸς ὃν ἔστειλε τὸ δε τὸ μῆνυμα: Ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ χαρίσω ἓνα ἀγρὸν. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος εὐηρεστήθη ἐκ τῆς ἰδέας νὰ κατέχη τὸν ἀγρὸν, ἀλλ' ἦτο παραπολύ ὑπερήφανος νὰ τὸν λάβῃ ἀμέσως ὡς δῶρον. Ἡ ἐπιθυμία νὰ ἔχῃ κατοικίαν ἰδίαν αὐτῷ καθεξῆς ἐγένετο μείζων, ἀλλ' ἡ ὑπερήφανεία του ἦτο μεγάλη. Ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῆ ἑκείνον ὅστις ἐποίησε τὴν προσφορὰν. Ἀλλὰ παράδοξος ἀπάτη τὸν κατέλαβε, διότι ἐφαντάσθη ὅτι εἶχε χρυσοῦν δακτύλιον. Οὕτω δὲ ἦλθε μετὰ τοῦ δακτυλίου του καὶ εἶπεν εἰς τὸν πλούσιον: ἔλαβον τὸ μῆνυμά σας καὶ ἦλθον νὰ σας ἴδω. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὸν ἀγρὸν ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ πληρώσω δι' αὐτόν. Θὰ σας δώσω χρυσοῦν δακτύλιον δι' αὐτόν. — Ἄς ἴδωμεν τὸν χρυσὸν σου, εἶπεν ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ. — Ἴδὲ τον πάλιν νομίζω ὅτι οὔτε ἀργυρὸς εἶναι. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ἐθεώρει, δάκρυα ἔρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ ἡ ἀπάτη του ἐφαίνετο διασκεδασθεῖσα καὶ εἶπεν οἱμοί! δὲν εἶναι οὔτε χαλκὸς, εἶναι μόνον σέφρα. Πόσον πτωχὸς εἶμαι! Ἐπιθυμῶ νὰ κατέχω τὸν ἀγρὸν ἐκείνον ἀλλ' οὐδὲν ἔχω νὰ πληρώσω. Μοὶ δίδετε τὸν ἀγρὸν, — Μάλιστα αὕτη ἦτο ἡ πρώτη ἡ μόνη προσφορὰ μου. Τὸν δεχέσθε ὑπὸ τοιοῦτον ὄρον; Μετὰ ταπεινώσεως ἀλλὰ ἡ πρόθυμια, ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος εἶπε: « Μάλιστα », ἡ μύριαι εὐλογίαι ἐπὶ σοῦ διὰ τὴν ἀγαθότητά σου.

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ

α' Ερωτῶμεν τὴν φύσιν ἀνὰ πᾶσαν ὄραν, καὶ αὕτη ἀποφαίνεται ἀπᾶς τοῦ αἰῶνος διὰ μιᾶς μόνης λέξεως. (Δαβουαζιέρος)

Ὅπως ἡ ἠθικὴ καὶ πρακτικὴ ὠφέλεια ἡ ἐκπηγάζουσα ἀπὸ τῆς μελέτης τῆς φύσεως; Τίς δύναται νὰ ἀρνηθῆ τοὺς ψυχωφελεῖς καὶ σωτηρίου καρποὺς τῆς εὐσεβείας, τῆς πολυμαθείας, τῆς στερεᾶς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀποσκορακίσεως τῆς προλήψεως, τῆς δεισιδαιμονίας, καθὼς καὶ τῆς ἡμιμαθείας, ἀφ' ὧν ἀπορρεῖ ἢ μᾶλλον εἶπεν, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ εὐδαιμονία ἢ δυσπραγία παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοὺς ὁποίους εἰς πάντα ἐπιδαψιλεύει ἡ ἐπιστήμη; Τίνος ἡ ψυχὴ δὲν συνετραχθῆ καὶ δὲν ἤνεσεν ἐκ μυχαιτάτων καρδίας τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἄπειρος τοῦ ὁποίου ἀγαθότης καὶ φιλανθρωπία παρήγαγε τὴν ἀνυπολόγιστον ταύτην πληθὺν τῶν μυστηρίων τῆς τελειότητος, τῆς λαμπρότητος καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας, ἀντιμετωπίσαντος τὰς θαυμασίας, ἀπραμίλλους καὶ μαγευτικὰς καλλῶνας τῆς φύσεως;

Μόνος ἐκείνος, ὅστις ἐγκύπτει μετὰ στοργῆς εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἀποκάλυψιν τῶν ἀποκρύφων τῆς φύσεως θαυμάτων, δύναται νὰ γνωρίσῃ καθ' ἑλὴν αὐτοῦ τὴν τελειότητα, τὴν ἀγαθότητα καὶ παντοδυναμίαν τὸ ὕψιστον καὶ ἀτελεύτητον τῆς κτίσεως πνεῦμα, καὶ ἐπομένως ἐπαξίως νὰ ὑμνήσῃ καὶ δοξολογῇ τὸν Δημιουργόν· πᾶς δὲ ἄλλος, ὅστις δῆποτε καὶ ἂν ἦ, δὲν ἔχει, καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν στερεὰν ἐκείνου πεποίθησιν, τὴν ἐδραίαν καὶ ἀδιασλεύτητον ἐκείνου πίστιν, διότι ἡ γνῶσις αὐτοῦ εἶνε ἀπλή θεωρία, ἀπλή ἀποψις, μὴ ἐστεφανωμένη διὰ τοῦ ἐπισήμου κύρους τῆς πρακτικῆς μελέτης καὶ ἐπιγνώσεως.

Καὶ ὄντως! Ἡ λατρεία, ἡ ἀγάπη, σεβασμὸς πρὸς τὸν Θεόν, ἡ συναίσθησις τέλος τῶν ἱερῶν κα-

σκορπίζων άνθη και διαχέων άρώματα, και τὰ μαγευτικά και άπειρα του οποίου κάλλη έψαλλον διά του παθητικού και γλυκυτάτου αυτών άσματος αι άηδόνες και εξύμνει ή άσως άπαντα.

Ως ουράνιος δέ άγγελος, ως άλλο γερούδειο, επέτα από άνθος εις άνθος συνέλιγε μεταξύ αυτών τὰ ωραιότερα, τὰ ζωρότερα, τὰ ευωδέστερα και επλήρωσεν εν ωραιον κανίστρον, όπερ τή ειχε δωρήσει ο πατήρ της. Τουτο ήτο αληθές φυτοκομειον! Άνη λευκά, πορτοκαλλόχροα και πρασινωπα, έτι δέ ίσχροα, βαθυκόκκινα και ροδόχροα εύρισκε τις αναμίζ κειμενα, τὰ δέ τερατικά μύρα των ίσχυών, των κρίνων ήνωμένα με τὰ άρωματώδη μύρα των ρόδων της πασχαλιάς και άλλων μυριπόων ανθέων!

Άχ! μήτηρ μου, ανεφώνει ή Ιουλία, όσακις έστρεφε τὸ βλέμμα πρὸς τὸ κανίστρον, πόσον εινε ωραία!

ραιότεραν συλλογήν, να καταστήσω ωραιότερον τὸ κανίστρον μου.

Ευθυμού λοιπόν κόρη μου, ειπε πρὸς τὴν Ιουλίαν ή μήτηρ της, τὴν πράξιν σου ταύτην και μη λησμονήσης πατέ, ότι και ο βίος του ανθρώπου ομοιάζει πρὸς μέγαν πολυκνή κήπον, εις τὸν όποιον δυωκ αντι άνθων μαραινόμενων και προσκαιρου καλλονῆς, εινε εσπαρμενα άνθη αμάραντα και αιωνίου ωραιότητος: όταν γεννάται ο άνθρωπος ειτρέχεται εις τὸν κήπον αυτον. Ο Θεός του δίδει τὴν άδειαν να εκλέξῃ όσα θέλει από τὰ ωραία εκείνα άνθη και ό,τι άλλο επιθυμῆσει ες αυτου.

Πόσον ανόητος, Ιουλία μου, πόσον άθλιος και αξιολύπητος, ειναί ο άνθρωπος εκείνος αν περιφρονῶν τὰ ευώδη και τρυφερά άνθη προτιμῶν ακάνθας και ξηρά χόρτα; Πόσον δέ απεναντίας φρόνιμος, πόσον επαινε-

Τὸ κανίστρον της πρώτης Μαΐου.

πόσον ευωδιάζουσι! — Ναι, τέκνον μου, έλεγεν ή μήτηρ της. Άλλά κόρη μου τὴν ήρώτησεν, πόσον ωραιότερα θὰ ήταν, εάν δὲν έμαραινόντο;

Εις τὴν ανάνησιν ταύτην ή Ιουλία μετ'ακροβρόχτους οφθαλμούς παρετήρησε τὸ κανίστρον. Άλλά διατί, μήτηρ μου, ήρώτησεν, ο Θεός, όστις έχει τόσον μεγάλην δύναμιν, όστις εινε τόσον αγαθός, δὲν έποίησε τὰ άνθη αμάραντα; — Διότι κόρη μου, απήντησεν ή μήτηρ της, μόνου τὸν άνθρωπον ήβέλησε να αναδείξῃ ανώτερον πάντων των δημιουργημάτων του, και διά τουτο μόνον αυτον επόλισε με ψυχὴν λογικὴν ζ ανάπατον. Άλλά δὲν μαι λέγεις, διατί επιροτίμασας τὰ άνθη ταυτα και δὲν έλαβες όποιαδήποτε έτυχον εμπρός σου.

Διότι μήτηρ μου απήντησεν, ήβέλησα να έχω ω-

τός εινε, εάν προτιμῶν τὰ ποικιλόχροα, τὰ ζωρόα και ευώδη άνθη;

Ο πρώτος κόρη μου, εις τὸν κόσμον θὰ ζήσῃ δυστυχῆς, διότι αι ακάνθαι και τὰ ξηρά χόρτα, τὰ όποια έλαβεν, εινε κακία, και όποια καθιστῶσι τὸν ανθρωπον δυστυχῆ και μισητόν εις τούς ανθρώπους και εις αυτον ακόμη τὸν Θεόν! ο δεύτερος εἰς εναντίας θὰ ήνε ευτυχῆς: επ' αυτου θὰ ήνε ή χάρις και ή ευλογία του Θεου! θὰ τιμῆται και θὰ αγαπῆται παρά πάντων, και όταν ο Θεός, τὸν καλέσῃ εις τούς ουρανοὺς, θὰ ζῆ ευδαιμων μεταξύ των άγιων και των αγγέλων!

Μιμήθητι τὸν δεύτερον, αν θέλης να καταστής ευτυχῆς ζ να οδηγῆ ο Θεός τὰ βήματά σου. I. Γ.

Θὰ σῆς πῶ μικραῖς μου φίλαις της Λουλουῆς τὴν ιστορία. Μοιάζει σαν τὰ παραμύθια αλλά εἶν' αληθινή. Από σῆς θὰ συμβουλευθῇ θὰ διδάξῃ κάθε μία. Μὲ ποιὸν τρόπο τὴ ζωῆ σας να περάσετε αὐτή. «Όταν εκλεῖσ' ή Λουκία τὰ μικρά' όκτώ' χρονάκια. Η μαμά της σ' της κυρίας Σιμησπουλου τὸ σχολειὸ Εσωτερικὴ τὴ βάζει με τὰ άλλα τὰ παιδάκια. Πολλά γράμματα να μάθῃ σ' τὸ μικρὸ της τὸν καιρό.

«Από τότε δέκα χρόνια' επέρασαν' ένα, ένα. Κι' επεγάλωσε ή Λουκία περασ' όλο τὸ σχολειὸ, Του σπητιου καθ' εργασία ειχε πλέον μαθημένα. Και μπορούσε της μαμάς της ναταν στήριγμα καλά. Δὲν επέρασαν δυὸ χρόνια' κ' ειχε σπητι ή Λουκία. «Εγεινε καλή μητέρα, μιὰ καλή νοικοκυρά, Τὴν έσέβετο ο κόσμος, τὴν ήγάπ' ή κοινωνία. Και ποτέ γι' αὐτή δὲν ειπαι λόγι πάσχημα κακά».

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΥΚΙΑΣ

«Με χαρά πολὺ μεγάλη τὸ έδέχθη ή Λουκία. Και αμέσως άμα μῆθε άρχισε να μελετῆ. Τὸ φαῖ να μαγῆρευῃ, να κοττά καθ' εργασία. Για να γείνη μετ' ήμερα μιὰ καλή νοικοκυρά. Σαν τὰ άλλα τα κορίτσια ή Λουκία μας δὲ μοιάζει. Π' άλλο τίποτα δὲν ξέρουν παρά ταῖλαις μοναχά, Δέτε την μετ' την κουζίνα τὸ φαῖ της πῶς κοττάζει. Με μικρὴ ποδιά σ' τὴ μέση, με τὰ χέρια της γυμνά.

Αὐτή ειναί της Λουκίας ή ωραία ιστορία. Δὲν βρωτῶ μικραῖς μου φίλαις τὴν καρδιά σας τὴ ζητῶ. Μοναχά αυτὸ σῆς λέγω μιμηθῆτε τὴ Λουκία. Για να έχετε σ' τὸν κόσμὸ του Θεου τὰ αγαθά. Με τὰ χρήματα μοναχά δὲν μπορεί κανεῖς να ζήσῃ. Πρέπ' απ' όλα να μαθαίνῃ εις τὰ χρόνια τὰ μικρά. Εργασθῆτε, εργασθῆτε κάθε χρόνος πῶθ θὰ σβύσῃ. Πίσω πιά δὲν θὰ γυρίσῃ, σαν τὸ σύμφενο περνῶ.

πάλιν σχήματα. Οὕτω βλέπομεν ὅτι τὰ θησκοντι φυτὰ καὶ φύλλα, χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν φυτῶν καὶ φύλλων τῶν ἐπερχομένων ἐτῶν.

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙ

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ὁπότεν διέτρεχε τὸν κόσμον κατακτῶν αὐτὸν, ἐβασε εἰς χώραν τινὰ ἐν Ἀφρικῇ ἐν ἧ ἄλξις, κειχωρισμένος τοῦ λοιποῦ κόσμου ἐξ ἑν καλύθαις, καὶ οὐδὲν ἐγίνωσκε περὶ πολέμου καὶ κατακτητῶν. Ὁ Ἀλέξανδρος ὠδηγήθη ἐνώπιον τοῦ δεσπότη τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὅστις ἐδέξατο αὐτὸν λίαν φιλοξένως. Ὁ δεσπότης ἐθάρκεν ἐνώπιον αὐτοῦ φοίνικας, σῦκα καὶ ἄρτον, ἀλλὰ πάντα ἐκ χρυσοῦ.

«Τρώγετε χρυσοῦν ἐδῶ ;» ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος.

«Τὸν θέτω ἐνώπιόν σας», ἀπάντησεν ὁ δεσπότης, «διότι ἔχετε θρεπτικὴν τροφήν ἐν τῇ ἰδίᾳ σας χώρᾳ καὶ ἐπομένως δὲν θὰ ἤρχεσθε ἐνταῦθα νὰ τὴν ζητήσητε».

«Ὁ χρυσοῦς σου δὲν μὲ ἐδελέασε νὰ ἔλθω ἐνταῦθα», ἀπάντησεν ὁ Ἀλέξανδρος, «ἀλλ' ἦλθον νὰ μάθω τὰ ἔθιμά σας».

«Ἀλήθεια», ἀπάντησεν ὁ ἕτερος, «ακαθήσατε λοιπὸν μεθ' ἡμῶν ὅσον θέλετε».

Ἐνθ' ὁμίλου, δύο πολῖται ἦλθον νὰ ζητήσωσι δικαιοσύνην.

Ὁ ἐνάγων εἶπεν—«Ἠγόρασα ἕνα ἀγρὸν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ σκάπτων αὐτὸν εὐρον θησαυρὸν. Ὁ θησαυρὸς δὲν εἶναι ἰδικός μου ἐγὼ ἠγόρασα μόνον τὴν γῆν, καὶ οὐχὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς κεικρυμένους ἐν αὐτῇ ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνος παρ' οὐ τὸν ἠγόρασα δὲν θέλει νὰ τὸν λάβῃ. Ὁ ἐναγόμενος ἀπῆντησε—«Ἐγὼ καὶ ἐγὼ συνειδήσειν ὅσον καὶ ὁ συμπολίτης μου. Ἐπώλησα τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, ἐπομένως καὶ τὸν θησαυρὸν». Ὁ δικαστὴς ἐπανέλαβε τοὺς λόγους τῶν ἄλλων ἢ βέβαιος ὅτι ἠνόησε καλῶς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ μετὰ σέψιν εἶπεν—

«Ἐχετε υἱόν, φίλε ;»—«Ναί»—«Καὶ οὐ θυγατέρα ;»—«Μάλιστα»—«Ὁ υἱὸς σου λοιπὸν ἂν νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα σου, καὶ ὁ θησαυρὸς θέλει δοθῆ εἰς τὸ ζεύγος ὡς προῖξ»—Ὁ Ἀλέξανδρος ἐμεινεν ἐκπλακτός—«Μήπως ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι ἄδικος», ἠρώτησεν ὁ δεσπότης—«Ἀπειναντίας», ἀπάντησεν ὁ Ἀλέξανδρος, «ἀλλὰ μὲ ἐκπλήττει».—«Πῶς θὰ ἐδικάζετε λοιπὸν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν πατρίδα σας ;»—«Να σὰς εἶπω τὴν ἀλήθειαν», ἀπάντησεν ὁ Ἀλέξανδρος, «οἱ δύο ἄνθρωποι θὰ ἐφυλακίζοντο ὁ δὲ θησαυρὸς θὰ ἐλαμβάνετο διὰ τὸν βασιλέα»—«Διὰ τὸν βασιλέα ;» ἠρώτησεν ὁ δεσπότης ἐκπλακτός—

«Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος ἐν τῇ χώρᾳ σας».—«Βεβαίως».—«Βλέπετε ἄρα γὰρ ἐκεῖ ;»—«Βεβαίως».—«Περίεργον» ὑπάρχουσιν ἡμερᾶς προφάγα ζῶα ἐκεῖ ;»—«Πολλῶν εἰδῶν».—«Τότε» εἶπεν ὁ δεσπότης, «πρέπει χάριν τῶν ἀθῶν ἐκείνων ζῶων ὁ πανάγαθος

θεὸς νὰ ἀφίη τὸν ἥλιον ν' ἀνατέλλῃ καὶ τὴν βροχὴν νὰ πίπτῃ. Σεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν τὸ ἀξίζετε».

Ο ΤΙΤΑΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΓΙΠΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ τίτλου τοῦ πριγγίπος τῆς Ουαλίας ἐν τῇ βασιλικῇ οἰκογενεῖᾳ τῆς Ἀγγλίας συνέβη κατὰ τὴν βασιλείαν Ἐδουάρδου Α'. Ὁ ἡγεμὸν οὗτος, ὅπως συνδεαλλάζῃ τὴν ἀγάπην τῶν κατοίκων τῆς Ουαλίας, τοὺς ὁποίους ὑπέταξε, μετῴνευσε τὴν βασιλίαν αὐτοῦ Ἐλεονόραν, εἰς τὸ φρούριον Κάρναρβον, εἰς τὴν βόρειον Ουαλίαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Ἀπρίλιον 1284. Τούτου γενομένου, ὁ νοῦμων Ἐδουάρδος ἐκάλεσε τοὺς βερόνους τῆς Ουαλίας καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ἐὰν ἤθελον νὰ ὑποταχθῶσι εἰς τὸν ἡγεμόνα. Εὐτυχῶς συνήνεσαν καὶ ὀκνηθέντες νὰ ὑποταχθῶσιν αὐτῷ, ἐκάλεσε τὸ νῆπιον ἐν τινι μεταγενεστέρῳ χάρτῃ Ἐδουάρδου, πριγγίπα τῆς Ουαλίας μετὰ τὸ εὐσάιον τοῦτο γεγονός ὁ προσβύτερος υἱὸς καὶ κληρονόμος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐτήρησε τὸν τίτλον ἐκεῖνον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Αἱ δαπάναι αἱ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καταβληθείσαι διὰ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀφγανιστᾶν ἀνῆλθον εἰς 16, 605,000 λίρας στερλίνας.

* * Κατὰ συνοπτικὰς παρατηρήσεις γενομένας παρὰ διαφόρους στρατοὺς ἐν καιρῷ εἰρήνης συμβαίνουσι θάνατοι ἐπὶ 1000 στρατιωτῶν ἐν Γαλλίᾳ 14,41 ἐν Ἀγγλίᾳ 9,45 ἐν Αὐστρίᾳ 11,58 ἐν Βελγίῳ 12,18 ἐν Ἰταλίᾳ 10 ἐν Πρωσίᾳ 6,50 ἐν Ρωσίᾳ 18,70 ἐν Ἀμερικῇ 13. Παρ' ἡμῶν ἄχρι τοῦ νῦν ἡ ἀναλογία τῶν θανάτων κείται μεταξύ τῶν 42—46 ἐπὶ 1000 στρατιωτῶν. Κατὰ δὲ τὸν γενομένον ὑπολογισμὸν ἐν τοῖς τελευταίοις πολέμοις ἀναλογούσας πρὸς 1000 στρατ. 1—3 ἰατροί. Παρ' ἡμῶν ἐπὶ δυνάμει 80 χιλ. στρατοῦ ὑπάρχουσιν 134 ἰατροὶ διαφόρων βαθμῶν καὶ 181 ἐπίκουροι, ἧτοι σχεδὸν 4 ἰατροὶ ἐπὶ 1000 στρατιωτῶν.

* * Ἀνεκαλύφθη ἐν Σάμῳ ἀξιόλογον μωσαϊκόν, ἔχον ἐπτά μὲν πήχεων πλάτος, πέντε δὲ μῆκος ἀπαρτίζεται δὲ ἐκ διαφόρων πετραδίων λευκοῦ καὶ μελανοῦ χρώματος, παριστανόντων διάφορα ζῶα.

* * Ἐκ Κερκυρας μέχρι τῆς 10 Μαρτίου ἐξήχθησαν 51,066 βαρέλια ἐλαιολάδου πρὸς 20 δραχ. ἐκάστου πωληθέντος. Ἀπὸ δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 10 Μαρτ. (ε. ε.) ἐξήχθησαν 15,136 βαρέλια οἴνου, ἐκάστου δωθέντος πρὸς 20 δραχ.

* * Πνευματικὰ ὠρολόγια θέλουσι στηθῆ εἰς διάφορα μέρη τοῦ Λονδίνου ἀποφάσει τῆς Βουλῆς. Ἐν Παρισίοις ἤδη λειτουργοῦσι λίαν ἐπιτυχῶς, ἐξασφαλίζεται δὲ διὰ τούτων ὁ αὐτὸς χρόνος, ὅσον κατ' ἐν τὰ ὠρολόγια ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων.

* * Ἐν Κοῦμ—Κατὰ τῆς Κων/πόλεως ἀρμενία, γυνὴ ἀλιεὺς ἔτεκεν παιδίον τέρας, φέρον δύο πρόσωπα. Τούτων τὸ μὲν ἐν κείτῃ ἐπὶ τοῦ στήθους, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ τῶν νῶτων τὸ τελευταῖον εἶνε ἀφθάλλον. Τὸ τέρας δὲν ἐζήσεν, ἢ τεκοῦσα ὁμοῦ ἀπολαύει καλλίστης υγιείας.

* * Ὁ τηλεγράφος θέλει ἐπὶ σέλους εἰσάχθῃ εἰς τὴν Κίον μετὰ τοῦ Σαγγαῖ καὶ Τισυτοῖν.